

"לדורות"

סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל שאלון לרישום קורות ניצולת השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית

וחינוכית. אוסף הסיפורים יעלה לאתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

אנו מודים לך מראש על הנכונות לשיתוף הפעולה.

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם משפחה: וינר	שם פרטי: בצלאל
-------------------	-------------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה

יש לרשום שמות ומקומות באותיות בדפוס (גם בלועזית) במקומות המסומנים

שם משפחה לפני המלחמה או בתקופתה: וינר	בלועזית Winer	שם נעורים:
שם פרטי לפני המלחמה או בתקופתה: בצלאל	בלועזית Betzael	מין: ז / נ תאריך לידה: 30.11.1923
מקום לידה (ישוב, מחוז): רובנה/רובנ	בלועזית Rovno	ארץ לידה: אוקראינה
שם פרטי של האב: יהודה	שם פרטי ושם נעורים של האם: קהילה	
שם פרטי של האישה/הבעל (אם היה/תה נשוי/נשואה לפני המלחמה):	שם נעורים של האישה:	
מגורים קבוע לפני המלחמה: רובנה	בלועזית Rovno	ארץ המגורים: אוקראינה
השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה: בית ספר	מקצוע לפני המלחמה:	חבר בארגון או בתנועה:
מקומות מגורים בתקופת המלחמה (ישוב, מחוז, ארץ): אוזבקיסטן, נדודים עם הצבא האדום, קניגסברג האם היית בגטאות? אילו ומתי?		
האם היית במחנות? אילו ומתי?		
מקום השחרור: טלין	תאריך השחרור: 1945	
האם שהית במחנה עקורים? שם המחנה?	לאן עברת/חזרת לאחר השחרור (ציין מקום)? רובנה	
מקומות/מחנות בדרך לארץ:	שנת עליה: 1957	שם האנייה (אם עלה בדרך הים): ירושלים

אנא ספרי/י על קורותיך לפני המלחמה

(ציוני דרך: משפחה, סביבה, ילדות ולימודים, עבודה, חברות בארגון): נא לכתוב בגוף ראשון

הייתי האח הקטן ל-2 אחיות ואח. המשפחה הייתה גרה איתנו באותו אזור, סבא וסבתא גרו איתנו, דודים שלי גרו מסביב. היחס אלי במשפחה תמיד היה שונה. לא הייתי אהוב וקראו לי "הכבשה השחורה" של המשפחה. עד כיתה א' היה לי קשה להתבטא. מכיתה ב' התחלתי לאהוב ללמוד והפכתי להיות תלמיד מצטיין בכל המקצועות הריאליים. תלמידים שנכשלו באו אלי לעזרה. היו לי הרבה חברים. גם אחה"צ אהבתי ללמוד. בחופש גדול שלפני המלחמה נסעתי עם חברים ללבוב שם היה בי"ס.

נא ספרי/י על קורותיך בזמן המלחמה

(ציוני דרך: מעצר וגירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים ביוזנראט/תנועות נוער/מחתרת/פרטיזנים, השתתפות בבריחה/התנגדות/לחימה, האם אדם/ארגון יהודי/לא יהודי סייע באופן משמעותי להצלתך; בריחה/הגירה בכפייה, פינוי/אווקואציה למרכז ברית המועצות):

ביום שהתחילה המלחמה הייתי בחופש בנסיעה להירשם ללימודים. לא רשמו אותי בגלל אבא שלי. אחרי יום יומיים עזבתי את רובנה לכיוון רוסיה ביחד עם אחי. אחותי עברה באותו זמן ניתוח בשקדים וכל המשפחה נשארה ברובנה איתה. כשהגענו לרוסיה הצטרפנו לקולחוז אבל לא קיבלנו אוכל. אח שלי לא עבד וכשהוא קיבל אוכל, לא הביא לי. אני עבדתי בכותנה ובימים הראשונים קטפתי כמעט 40 ק"ג כותנה, אך לאט לאט כבר לא היה לי כוח לעבוד מ-350 גר' לחם שקיבלתי ליום. יצאנו מהקולחוז והגענו לליגה. כל בגדיי היו קרועים ולא היה איפה להתרחץ. התגייסתי לצבא וגם שם היה קצת אוכל. אחרי חודש באוזבקיסטן נסענו ישר לחזית דרך אורסק מערבה. התקדמנו דרך לטביה וליטא עד שלבסוף הגענו לקניגסברג. בזמן הזה אח שלי לא היה איתי אלא במחנה עבודה. בשלב מסוים נפצעתי ואושפזתי בבי"ח ל-3 חודשים. אז נגמרה המלחמה ושלחו אותי לטלין.

אנא ספרי/י על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ

(ציוני דרך: השחרור וחזרה הביתה, חיים אחרי המלחמה, בריחה, העפלה/ עליה):

לאחר שהמלחמה נגמרה חזרתי לרובנה וראיתי שלא נשאר אף אחד. ידוע לי שהיו בעיר 2 אקציות, בפעם הראשונה נלקחו 30,000 איש ובפעם השניה 35,000 איש והרגו אותם בירי (בסוסנקי). נסעתי לקרובי משפחה מצד אבא שגרו במוסקבה ושנפרדו מאיתנו במלחה"ע ה-1. הכרתי שם את אשתי דרך הדוד. גם אשתי (ילידת 1929) הייתה ניצולת שואה מדובנה (לא רחוק מרובנה, 20 ק"מ) שכאשר המלחמה התחילה היא הייתה ברובנו והצ'כים הצילו אותה ולקחו אותה לכפר צ'כי. כשהתחתנתי עבדתי ולא למדתי. בשנת 1956 גויסתי למילואים לצבא האדום ושירתי ליד סוונסק במשך 6 חודשים. קראתי מאמר שכל היהודים שגרו תחת השלטון הפולני לפני המלחמה יכולים לחזור לפולין. כשחזרתי מהמילואים פניתי לקונסול במוסקבה כדי לברר את העניין. חיפשתי מבין העובדים יהודי ושאלתי אותו בשקט האם כדאי לי לנסוע לפולין כשאני מוגן כאן. קיבלתי אישור ונסעתי לוורשה עם אשתי ובנו בן ה-3 חודשים. המטרה הסופית היתה למעשה עליה לישראל. על מנת לצאת מפולין הגשנו בקשה והצטרפו לעלייתנו חברים מימי המילואים. הפלגנו לישראל בספינה "ירושלים".

נא ספרי/י על חיך בארץ

(ציוני דרך: לימודים/ תעסוקה, שירות צבאי, פעילות ציבורית או תרבותית, משפחה/ דורות המשך וכו'):

הגענו לארץ בפברואר 1957. עבדתי פה ושם באלומיניום. עברנו לאחותי שהייתה גרה בקיבוץ רוחמה, לא רחוק משדרות ואחרי כמה חודשים עברנו לחולון בשכונת פחונים מול התעשייה האווירית. במהלך השנים מוניתי למנהל עבודה והקמתי בית מלאכה ואשתי עבדה באולמי "גיל". היא נפטרה בשנת 1964. כיום יש לי 2 בנים, ילידי 1948 ו-1957, 6 נכדים ו-4 נינים.

ראיון: לירון נפתלי
חולון. נובמבר 2009

עריכה: קרן אלמוג